

[Lilli Gyldenkilde]

gens eget delpensionsforslag, at det næsten er umuligt at få noget arbejde til disse grupper.

Må jeg så ikke sige til både hr. Kaj Poulsen og til arbejdsministeren, at når man argumenterer på den måde med hensyn til dobbeltydelse, så har man ikke forstået, at folk, der har en eller anden social pension, har fået den af en eller anden årsag. Jeg kom i Folketinget for 10 år siden og var selv invalidepensionist, da jeg kom herind, og det er klart, at i samme øjeblik man begynder at tjene en løn, som man kan forsørge sig selv med, så får man ikke sin pension. Man får dele af den, indtil systemet finder ud af, at man faktisk kan klare sig selv fuldt ud, og så får man selvfølgelig ikke mere sin pension, og sådan må det være. Det er jeg enig i, og sådan var det også for mig.

Men tag en mand, der er blind og har været det fra barnsben af, og som bliver i stand til at få en uddannelse som organist; det er ikke usædvanligt. Denne mand fungerer måske som organist i 10, 12, 15 år, og pludselig er der ikke brug for ham mere af en eller anden årsag. Skulle han da ikke, hvis han har været i det system, hvor han har betalt til erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, kunne ligestilles med alle andre arbejdsløse? Det, at han har fået en pension ved siden af, har jo kun været til hjælpemidler. Det kan være i form af, at han har haft en førerhund til at hjælpe sig rundt, og så kan det være et invalidebeløb på ca. 1.500 kr. pr. måned, så vidt jeg husker. Vil han nogen sinde få overdækning, i og med at han fik dækning for tabt arbejdsfortjeneste, indtil han fandt sig et nyt job? Nej, naturligvis ikke, og det er ikke anstændigt, at man ikke vil være med til at lave denne lovgivning om, sådan at man ligestiller folk og ikke bedømmer dem på, om de har en psykisk eller en fysisk skade, så de af den grund ikke skal have samme ydelser fra samfundet som alle andre.

Jeg synes, jeg hørte i det sidste indlæg, hr. Kaj Poulsen kom med, at alt håb ikke var helt ude, og jeg vil appellere til, nu da vi har fået afklaret ude i sidegangen, at jeg ikke er rendt fra nogen aftaler, at vi kunne komme på talefod om denne sag. Ved at få gennemhullet de tal, vi har fået fra arbejdsministeren, og som jeg mener er forkerte, kunne vi måske finde ud af, at dette her er ikke nogen belastning, men at det derimod ville være en

retfærdighedshandling at ligestille disse grupper.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg skal sige til fru Lilli Gyldenkilde, at ministeren lige har bekræftet her fra talerstolen, at med den lovændring, der nu gennemføres, skal der ved udbetaling af dagpenge i fremtiden ikke ske nogen konkret rådighedsvurdering på baggrund af, at man er pensionist. Det vil altså sige, at vi på dette område er kommet frem til en fuldstændig ligestilling med lønmodtagere med bierhverv. Det er det, det drejer sig om.

At gennemføre en fuldstændig ligestilling, som fru Lilli Gyldenkilde foreslår, og det er det, jeg har prøvet på at appellere til ikke sker, vil betyde, at den ganske almindelige konkrete rådighedsvurdering, som alle mulige andre er udsat for i kasserne, også skal foretages over for folk med pensioner, som har fået bedømt deres erhvervsevne som tabt eller delvis tabt.

Jeg ved ikke, hvor meget mere vi skal gøre for at få fru Lilli Gyldenkilde til at forstå det. Jeg opgiver normalt aldrig, og vi kan godt tage en tur mere i udvalget, det betyder ikke noget. Reglerne er sådan, at hvis man vil det, man siger, så rammer man pensionisterne overordentligt hårdt.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal nok gøre det kort. Hr. Kaj Poulsen, jeg bliver nødt til at sige, at det jo er at vende tingene på hovedet, det, der foregår her. Lad mig som udgangspunkt sige, at jeg håber også, vi kan tale os til rette, og at vi ikke skal blive ved med at tale os fra hinanden, for det er der jo ikke meget håb for fremtiden i, og det vil jeg gerne have der fortsat er.

Man siger fra Socialdemokratiets side, at disse mennesker får en ligestilling, og hvis vores ændringsforslag bliver vedtaget, så får de en uligestilling på grund af rådighedsbetragtningen. Jamen hr. Kaj Poulsen, sandheden er jo, at efter de 18 måneder, der kan blive tale om med de regler, som nu bliver vedtaget, er der intet håb bagefter. Så ryger man simpelt hen ud af systemet; hvorimod hvis de får lov at gå den periode, som vi fo-